

Szolnok, 1905. február 15.-Budapest, 1979. december 15.

Alkalmazotti családban született, apja városi közpénztárnok volt. Az elemi és a középiskolát szülővárosában végezte. 1922-től Budapesten, a Magyar Királyi József Műegyetemen tanult. 1926-ban a gazdaságtudományi karon szerzett diplomát, ezután két évtizeden át a szolnoki felsőkereskedelmi fiúiskola tanára, magyart, franciát, történelmet, közgazdasági és kereskedelmi ismereteket, valamint gyorsírást tanított. 1929-től szakvizsgás tanár. 1926-tól a Szolnoki Újság liberális szabadgondolkodóként ismert belső munkatársa. 1927-ben szerkesztésében jelent meg a Szolnok. Fejezetek a város múltjából című kötet. 1945 januárjában belépett a Magyar Kommunista Pártba. 1944 decemberében a városi nemzeti bizottság javaslatára megbízták a vármegye tanügyének a vezetésével. Ilyen közigazgatási poszt nem lévén, Teleki Géza kultuszminiszter két ízben is felmentette, ám a helyette kinevezett kispárti tanfelügyelő nem kezdhette meg a működését, mert alkalmazottai nem voltak hajlandók az együttműködésre. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei választókerületben mandátumhoz jutott. Egy év múlva visszaadta a megbízatását, lemondását a törvényhozás 1946. szeptember 28-i ülésén jelentették be. 1945 és 1948 között tagja volt a városi és a megyei nemzeti bizottságnak. A szolnoki pártszervezet agitációs és propagandaügyekért felelős vezetőségi tagja. A városi pedagógus-szakszervezet elnökévé is megválasztották; munkája mellett 1948 őszéig csökkentett óraszámban továbbra is tanított. Az 1948-1949-es tanév kezdetén kinevezték a Kereskedelem- és Szövetkezetügyi Minisztérium országos szakoktatási főfelügyelőjévé. Négy hónap múlva azonban, mint a „párt soraiba befurakodott osztályidegent”, kizárták a Magyar Dolgozók Pártja tagjai közül. 1956 decemberében belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba.